

1. רמב"ם הלכות תרומות פרק א הלכה ה

כל שהחזיקו עולי מצרים ונתקדש קדושה ראשונה כיון שגלו בטלוד קדושתן, שקדושה ראשונה לפי שהיתה מפני הכיבוש בלבד קדושה לשעתה ולא קדושה לעתיד לבוא, כיון שעלו בני תגולה והחזיקו במקצת הארץ קדושה קדושה שנייה העומדת לעולם לשעתה ולעתיד לבוא, והניחו אותם המקומות שהחזיקו בהם עולי מצרים ולא החזיקו בהם עולי ככל כשהיו ולא פטרום מן התרומה והמעשרות כדי שיסמכו עליהם עניים בשביעית.

2. משנה מסכת שביעית פרק ו משנה א

שלש ארצות לשביעית כל שהחזיקו עולי ככל מארץ ישראל ועד כזיב לא נאכל ולא נעבד וכל שהחזיקו עולי מצרים מכזיב ועד הנהר ועד אמנה נאכל אבל לא נעבד מן הנהר ומאמנה ולפנים נאכל ונעבד.

3. שו"ת הרמב"ם סימן קכח

השאלה העשירית שאלה מה פרוש לא נאכל ולא נעבד ונאכל ולא נעבד ונאכל ונעבד וכו' ?התשובה מאמר המשנה שלש ארצות לשביעית כל שהחזיקו עולי ככל וכו'. וזאת המשנה מה ששמענו בפירושה תמיד הוא מה שאמר ר' יצחק בן גיאת ז"ל בס' המאור אמר שהוא אשר פירשו כל החכמים, והוא מה שקיימנו אנחנו והוא שענין לא נאכל ולא נעבד, שמי שעבד ועבד הארץ בשביעית, אותו הדבר הצומח אסור לאכלו.

4. רמב"ם הלכות שמיטה ויובל פרק ד הלכה כו

כל שהחזיקו בו עולי ככל עד כזיב אסור בעבודה וכל הספיחין שצומחין בו אסורין באכילה, וכל שלא החזיקו בו אלא עולי מצרים בלבד שהוא מכזיב ועד הנהר ועד אמנה, אף על פי שהוא אסור בעבודה בשביעית, הספיחין שצומחין בו מותרים באכילה, ומהנהר ומאמנה והלאה מותר בעבודה בשביעית.

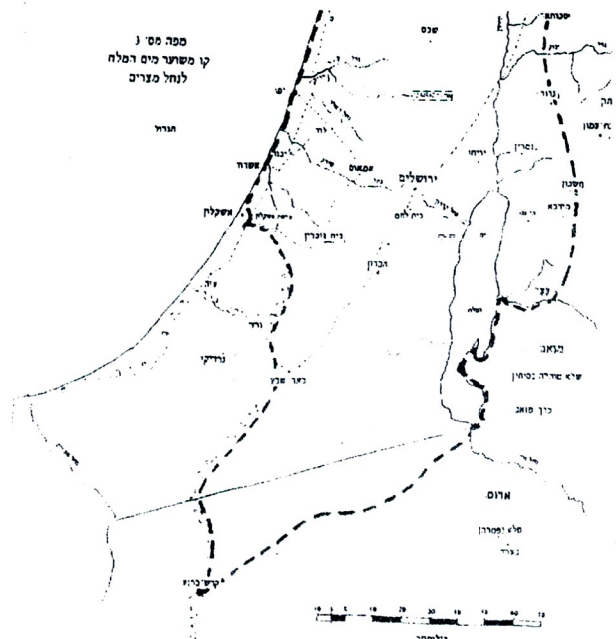
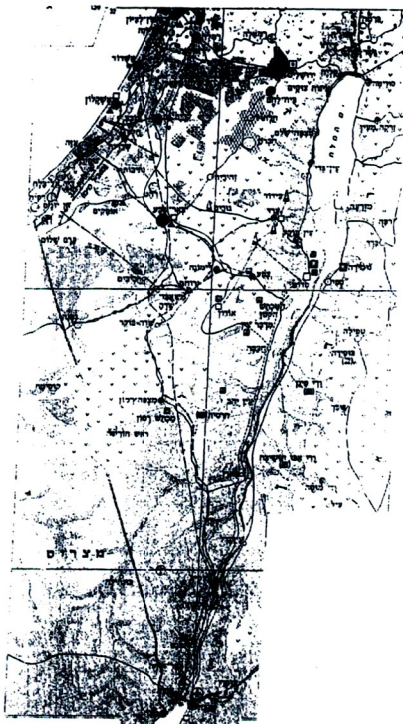
5. ר"ש מסכת שביעית פרק ו משנה א

נאכל לאחר הביעור וקסבר קדושה ראשונה לא קידשה לעתיד לבא ומ"מ לענין עבודה החמירו ולא נעבד ודוקא כמחוכר אבל בתלוש עושין כמדבר פרק לד פסוק ג

6. והיה לכם פאת נגב ממדבר צן עלי ידי אדום והיה לכם גבול נגב מקצה ים הפלח קדמה ונסב לכם הגבול מנגב למעלה עקרבים ועבר צנה והיו תוצאתיו מנגב לקדש פננע ויצא חצראדר ועבר עצמנה ונסב הגבול מעצמון נחלה מצרים והיו תוצאתיו הקמה:

7. משנה מסכת גיטין פרק א משנה ב

רבי יהודה אומר מרקם למזרח ורקם כמזרח מאשקלון לדרום ואשקלון כדרום מעכו לצפון ועכו כצפון רבי מאיר אומר עכו כארץ ישראל לגטין:

באהלה של תורה עמוד מס 17 נ אריאל, יעקב הודפס ע"י תכנת אוצר החכמה